



## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci proti obvinenému **Mgr. P. K.**, vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 2 T 105/02 prerokoval na verejnom zasadnutí 27. novembra 2007 v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra. Krajčoviča a sudcov JUDr. Petra. Paludu a JUDr. Ing. Antona Jakubíka dovolanie obvineného Mgr. P. K., ktoré podal proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 20. marca 2007, sp. zn. 3 To 72/2006 a podľa § 386 ods. 1, ods. 2 a § 388 ods. 1 Tr. por. a rozhodol

### t a k t o:

Rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 20. marca 2007, sp. zn. 3 To 72/2006 bol z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

### p o r u š e n ý z á k o n

v ustanovení § 201 písm. d/ Tr. zák. v znení účinnom do 01. januára 2006 a v ustanoveniach § 258 ods. 1 písm. b/, písm. d/ a § 256 Tr. por. v znení účinnom do 01. januára 2006 v **neprospech** obvineného Mgr. P. K..

Napadnutý rozsudok **sa z r u š u j e.**

**Zrušujú sa** aj ďalšie rozhodnutia na zrušený rozsudok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Krajskému súdu v Nitre **sa p r i k a z u j e**, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

### **O d ô v o d n e n i e:**

Rozsudkom Okresného súdu Komárno z 12. júna 2006, sp. zn. 2 T 105/02 bol obvinený Mgr. P. K. uznaný za vinného z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v znení zákona č. 485/2001 Z. z. na tom skutkovom základe, že

dňa 06. januára 2002 v čase od 17.30 hodiny do 18.00 hodiny v K. riadil osobné motorové vozidlo značky Daewoo Nexia, evidenčného čísla K., neprispôobil rýchlosť vozidla situácii na ceste, jazdil nedovolenou rýchlosťou, pričom v dôsledku týchto porušení pravidiel cestnej premávky na M. ulici v smere od ulice Š. pred domom č. X. neskoro spozoroval na bicykli jazdiacu E. M., do ktorej zozadu narazil pravou prednou časťou motorového vozidla, pričom nárazom a odhodením jej tela z bicykla smerom na kapotu vozidla ako aj následným nárazom a pádom na vozovku utrpela pomliaždenie sedacej krajiny, narazenie hrudníka s pomliaždením pľúc, krvnú podliatinu na čele, ľavom lakti a na oboch kolenách, čo viedlo k zmliaždeniu mozgu s krvácaním do mozgového tkaniva a komôr mozgu s následným opuchom a polytraume, na následky čoho na mieste nehody zomrela.

Za to bol odsúdený podľa § 224 ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom do 01. januára 2006 na trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 58 ods. 1 písm. a/ a § 59 ods. 1 Tr. zák. podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 49 ods. 1 Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený trest zákazu činnosti, riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 228 ods. 1 Tr. por. v znení účinnom do 01. januára 2006 bola obvine- nému uložená povinnosť nahradiť poškodenému J. M., nar. X.-J., bytom K., R. č. X., škodu vo výške 44 499,50 Sk, pričom podľa § 229 ods. 2 Tr. por. bol poškodený

so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na konanie o veciach občianskoprávných.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podali odvolanie okresná prokurátorka v Komárne, poškodený J. M. a obvinený Mgr. P. K..

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací rozsudkom z 20. marca 2007, sp. zn. 3 To 72/2006 na podklade odvolaní prokurátora a poškodeného, podaných v neprospech obvineného podľa § 258 ods. 1 písm. b/, písm. d/, písm. f/ Tr. por. v znení účinnom do 01. januára 2006 zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 259 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že obvineného Mgr. P. K. uznal za vinného z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. (zákona č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 485/2001 Z. z.) v jednočinom súbehu s trestným činom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 písm. d/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 06. januára 2002 potom, čo v dobe medzi 16.00 a 17.15 hod. požíval alkoholické nápoje a pod ich vplyvom viedol v K. v dobe medzi 17.30 hod. až 18.00 hod. osobné motorové vozidlo značky Daewoo Nexia evidenčného čísla K. v smere od ulice Š. na M. ulicu nepovolenou rýchlosťou najmenej 65,55 km/hod., nevenoval sa plne vedeniu vozidla, nesledoval situáciu v cestnej premávke a neprispôbil rýchlosť vozidla situácii na ceste, v dôsledku čoho porušil ustanovenie § 4 ods. 2 písm. c/, § 4 ods. 3 písm. b/, § 15 ods. 1, ods. 4 zákona č. 315/1996 Z. z. o pravidlách cestnej premávky v znení zmien a doplnení,

v dôsledku čoho pred domom č. X. na M. ulici neskoro spozoroval pred ním na pravej strane na bicykli jazdiacu poškodenú E. M., do ktorej zozadu narazil pravou prednou časťou motorového vozidla, pričom nárazom a odhodením jej tela z bicykla smerom na kapotu vozidla ako aj následným nárazom a pádom na vozovku poškodená utrpela pomliaždenie sedacej krajiny, narazenie hrudníka s pomliaždením pľúc, krvnú podliatinu na čele, ľavom lakti a na oboch kolenách, čo viedlo k zmliaždeniu mozgu s krvácaním do mozgového tkaniva a komôr mozgu

s následným opuchom a polytraume, na následky ktorých na mieste nehody o 18.25 hod. zomrela.

Za to ho odsúdil podľa § 224 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok nepodmienečne.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol obvinený pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do I. (prvej) nápravno výchovnej skupiny.

Podľa § 49 ods. 1 a § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na dobu 5 (päť) rokov.

Podľa § 228 ods. 1 Tr. por. bola obvinenému uložená povinnosť nahradiť poškodenému J. M., nar. X.J., bytom K., R. č. X., škodu v sume 75 722 Sk.

Odvolanie obvineného Mgr. P. K. krajský súd ako nedôvodné podľa § 256 Tr. por. v znení účinnom do 01. januára 2006 zamietol.

Okresný súd Komárno 26. septembra 2007 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako súdu dovolaciemu (§ 377 Tr. por.) dovolanie, ktoré podal obvinený Mgr. P. K. prostredníctvom obhajcu (zákonná podmienka uvedená v § 373 ods. 1 Tr. por.) proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 20. marca 2007, sp. zn. 3 To 72/2006.

Uvedený mimoriadny opravný prostriedok obvinený oprel o dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. g/ a písm. i/ Tr. por., t.j., že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom s tým, že uvedenú okolnosť namietal už v pôvodnom konaní (§ 371 ods. 3 Tr. por.) a že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, resp. na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom také rozhodnutie zásadným spôsobom ovplyvnilo jeho postavenie (§ 371 ods. 4 Tr. por.).

Pokiaľ ide o prvý z uplatnených dovolacích dôvodov, obvinený poukázal na to, že najpodstatnejšou časťou znaleckého posudku Ing. J. C., znalca z odboru cestnej

dopravy, odvetvia nehody v cestnej doprave, z ktorého vychádzali súdy oboch stupňov pri rozhodovaní o jeho vine, bolo posúdenie parametrov viditeľnosti poškodenej bicyklistky. Zo znaleckého posudku vyplýva, že znalec nemal licenciu na používanie programu s ktorým pracoval a že s programom pracuje neoprávnene, čo by za určitých okolností mohlo zakladať až trestný čin porušovania autorského práva podľa § 152 Tr. zák. Ak by neplatilo vyššie uvedené možno sa aj domnievať, že znalecký posudok vypracoval niekto iný a nie znalec Ing. J. C., konkrétne Ing. J. J., ktorý je v znaleckom posudku uvedený ako majiteľ licencie na všetkých výstupoch z tohto programu založených v znaleckom posudku. V oboch prípadoch takáto situácia spôsobuje, že označený znalecký posudok je absolútne neúčinný dôkaz, nepoužiteľný v trestnom konaní.

Čo sa týka samotného výroku o vine obvinený naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. videl v tom, že zistený skutok bol nesprávne kvalifikovaný ako trestný čin. S poukazom na znalecký posudok Ing. G. B. (ktorý si obvinený zadovážil ako strana v trestnom konaní a ktorý dôkaz bol vykonaný v konaní pred súdom prvého stupňa) obvinený vyslovil názor, že išlo o čin ním nezavinený, a preto mohol byť z dôvodu uvedeného v § 226 písm. b/ Tr. por. oslobodený spod obžaloby. Ďalej uviedol, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, ktorý nie je trestným činom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 písm. d/ Tr. zák. a aj na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, ktorým je ustanovenie § 201 písm. d/ Tr. zák. a tiež ustanovenie § 224 ods. 2 Tr. zák. (porušenie dôležitej povinnosti). V oboch prípadoch také rozhodnutie zásadným spôsobom ovplyvnilo jeho postavenie (§ 371 ods. 4 Tr. por.).

Obvinený zdôraznil, že jeho najpodstatnejšou námietkou v trestnom konaní bolo, že sa nepreukázalo, či vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí ako to predpokladá skutková podstata trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 písm. d/ Tr. zák. v znení účinnom do 01. januára 2006. Podľa poznatkov lekárskej vedy nie je žiadny, teda ani nadpriemerne disponovaný vodič schopný bezpečne riadiť motorové vozidlo, ak dosiahne hladinu alkoholu v jeho krvi najmenej 1 promile. U vodiča, u ktorého bolo zistené v dobe riadenia menšie

množstvo alkoholu v krvi než 1 promile je vždy nevyhnutné dokázať, že jeho schopnosť riadiť motorové vozidlo bola skutočne znížená v rozsahu, aký predpokladá ustanovenie § 201 Tr. zák. Odvolací súd ignoroval tieto základné právne východiská majúce podklad v ustálenej judikatúre a nesprávne v odôvodnení napadnutého rozsudku argumentoval, že nepovažoval za potrebné ustáliť presnú alebo minimálnu hladinu alkoholu v jeho krvi v čase riadenia motorového vozidla. V dôsledku takého názoru v rozsudku odvolacieho súdu celkom chýba vyjadrenie jeho stupňa ovplyvnenia alkoholom. V rozhodujúcom čase mohla byť podľa znaleckého posudku Ing. I. I. spodná hranica alkoholu v jeho krvi 0,47 promile, čo nie je stav vylučujúci spôsobilosť riadiť motorové vozidlá. Preukazovať taký stav nepriliehavou argumentáciou, ktorú použil krajský súd, že ako skúsený vodič porušil viacero ustanovení zákona o pravidlách cestnej premávky, je možné takmer pri každej dopravnej nehode.

Pokiaľ ide o použitie okolnosti podmieňujúcej použitie prísnejšej trestnej sadzby podľa § 224 ods. 2 Tr. zák., t.j., že smrť poškodenej spôsobil preto, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona obvinený namietal, že sa neprihliadalo na porušenie ustanovenia § 56 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z. z. v znení neskorších predpisov o premávke na pozemných komunikáciách poškodenou, ktorá za zníženej viditeľnosti jazdila na neosvetlenom bicykli. Cyklistka porušila práve tie povinnosti, ktorých dodržanie má priamo zabrániť takým situáciám, aká nastala aj v predmetnej veci. V tejto spojitosti je potom namieste pochybnosť o správnosti záveru, že jazdil neprimeranou rýchlosťou a že táto okolnosť bola príčinou dopravnej nehody. Krajský súd nezohľadnil ani skutočnosť, že poškodená minimálne spoluzavinila dopravnú nehodu. Také zistenie podľa konštantnej judikatúry (napr. R 25/87) môže viesť k záveru, že nie je splnená materiálna podmienka pre použitie vyššej trestnej sadzby napriek tomu, že obvinený formálne použil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona.

Z uvedených dôvodov obvinený Mgr. P. K. navrhol, aby dovolací súd rozsudkom podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil porušenie zákona v ustanoveniach, o ktoré sa dôvod dovolania opiera a aby podľa § 368 ods. 2 Tr. por. zrušil uznesenie Krajského súdu v Trnave z 20. marca 2007, sp. zn. 3 To 72/2006 (správne malo byť rozsudok Krajského súdu v Nitre) a aby podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Krajskému

súdu v Nitre prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval rozhodol a to v inom zložení senátu (§ 388 ods. 2 Tr. por.).

Okresná prokurátorka v Komárne vo vyjadrení k dovolaniu obvineného (č.l. 531) navrhla toto podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť s poukazom na to, že prípadné porušenie zákona v súvislosti s nesprávnym právnym posúdením skutku kladeného obvinenému za vinu v časti týkajúcej sa jeho ovplyvnenia alkoholom pri dopravnej nehode zásadne neovplyvnilo jeho postavenie (§ 371 ods. 4 Tr. por.).

Naproti tomu zástupca generálneho prokurátora Slovenskej republiky považoval dovolanie obvineného za opodstatnené a to pokiaľ ide o danosť dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.). Po zistení, že niet žiadneho zákonného dôvodu pre odmietnutie dovolania obvineného na neverejnom zasadnutí podľa § 382 Tr. por., preskúmal podľa § 384 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozhodnutia ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo so zameraním na dôvody dovolania podľa § 371 a § 374 (ktorými je podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd viazaný) a zistil, že bol preukázaný z uplatnených dovolacích dôvodov len dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., t.j., že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, tento naplnený nebol. Okolnosť, že znalec z odboru cestnej dopavy Ing. J. C., na posudku ktorého je v podstatnej miere založený záver o vine obvineného Mgr. P. K., nebol v čase vypracovávania písomného posudku majiteľom licencie k programu „Dohľadnosť 2“, ktorý mu slúžil ako jeden z podkladov pre podanie posudku neznamená nezákonnosť zadováženia tohto dôkazného prostriedku v prípravnom konaní, keď z výpovede označeného znalca na hlavnom pojednávaní 25. septembra 2002 (č.l. 265) je zjavné, že spomenutý program použil

so súhlasom jedného z hlavných autorov označeného programu Ing. J. J. a napokon sa stal aj majiteľom uvedeného programu. Z uvedených dôvodov nemožno prijať názor o absolútnej nepoužiteľnosti tohto dôkazného prostriedku v predmetnej trestnej veci. Bez premisy o nezákonnosti získania znaleckého posudku v prípravnom konaní potom nemôže platiť ani to, že označený dôkaz nebolo možné vykonať v konaní pred súdom zákonným spôsobom. Naopak opakované výsluchy znalca Ing. J. C. pred prvostupňovým Okresným súdom Komárno boli vykonané v súlade so zákonom, a preto je neakceptovateľné tvrdenie obvineného o porušení zákona v súvislosti s vykonávaním uvedeného dôkazu. Rovnako tak si nemožno osvojiť ani tú jeho námietku, že ak neplatí skôr uvedené, potom je znalecký posudok Ing. J. C. nepoužiteľný preto, že ho nevypracoval tento znalec, ale v skutočnosti orgánmi činnými v trestnom konaní nepoverený ako znalec Ing. J. J. Použitie programu „Dohľadnosť 2“, ku ktorému mal licenciu Ing. J. J. slúžilo znalcovi Ing. J. C. ako prostriedok na posúdenie viditeľnosti v čase dopravnej nehody, teda jednej z čiastkových otázok, ktorú bolo potrebné v rámci úloh zadaných znalcovi riešiť a rozhodne nešlo o nahradenie znalca inou osobou, ktorá by pod jeho menom vypracovala znalecký posudok ako to obvinený uvádza v podanom dovolaní, poukazujúc celkom nepriliehavo aj na rozhodnutie č. 29/86 uverejnené v Zbierke rozhodnutí trestných, ktoré je založené na úplne iných skutkových východiskách.

Naopak povahu v trestnom konaní nepoužiteľného dôkazu má obvineným zadovážený posudok znalca z odboru cestnej dopravy, Ing. G. B. prostredníctvom ktorého obvinený v pôvodnom konaní spochybňoval správnosť skutkových zistení súdu prvého stupňa a v podanom dovolaní tak činí aj vo vzťahu ku skutkovým zisteniam odvolacieho súdu, to aj pokiaľ ide o existenciu jeho zavinenia aspoň vo forme nevedomej nedbanlivosti (§ 5 písm. b/ Tr. zák. v znení účinnom do 01. januára 2006) na vzniknutom následku. Krajský súd v Nitre v odôvodnení napadnutého rozsudku na strane 11 odsek 2 v súlade s obsahom spisu vecne správne konštatuje, že Ing. G. B. v čase ohliadky miesta činu nebol v predmetnej veci znalcom, uvedeného úkonu sa zúčastnil ako prítomná osoba spolu s funkcionármi policajného zboru. Vzhľadom na takú účasť prichádzalo do úvahy v prípade potreby vypočítanie Ing. G. B. len v procesnom postavení svedka. Takáto funkcia je však s funkciou znalca nezlúčiteľná (pozri aj rozhodnutie č. 11/77 Zbierky rozhodnutí trestných),

a preto ním vypracovaný znalecký posudok bol nepoužiteľný a teda aj nehodnotiteľný v predmetnom trestnom konaní ako to správne uzavrel odvolací súd.

Záver o zavinení je skutkový záverom, ktorý možno urobiť len na základe zákonným spôsobom vykonaného dokazovania. Obvinený sa návrhom na oslobodenie domáha iných skutkových zistení, než aké urobil odvolací súd v napadnutom rozsudku. Tie, ale nesvedčia na neexistenciu zavinenia, pričom sa žiada zdôrazniť, že odvolací súd nie je oprávnený skúmať a meniť správnosť a úplnosť skutkových zistení. Preto s poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo na nesúhlas s hodnotením dôkazov, ktorý prezentuje obvinený v dovolaní, nemožno vyvodzovať naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Tento dôvod dovolania je daný v prípadoch, keď rozhodnutie súdov spočíva na nesprávnom právnom posúdení skutku alebo na inom nesprávnom hmotno-právnom posúdení. Podľa doterajšej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu sa dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. týka nesprávnej aplikácie zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu na zistený skutkový stav, ktorým je dovolací súd viazaný, prípadne nesprávnej aplikácie iných noriem hmotného práva (napr. predpisov občianskeho práva, obchodného práva a pod.).

V posudzovanej veci je vyššieuvedený dovolací dôvod ale nepochybne daný, pokiaľ bol zistený skutok právne posúdený aj ako trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 písm. d/ Tr. zák. v znení účinnom do 01. januára 2006.

Dovolateľ v podanom mimoriadnom opravnom prostriedku podal výklad skôr- uvedenej skutkovej podstaty v súlade s doterajšou judikatúrou. V súvislosti s argumentáciou krajského súdu na strane 13. jeho rozsudku, že nepovažoval za potrebné ustáliť presnú alebo minimálnu hladinu alkoholu v krvi obvineného v čase dopravnej nehody treba zdôrazniť, že na naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu podľa § 201 Tr. zák. sa vyžaduje také ovplyvnenie fyzických a psychických schopností návykovou látkou, ktorá vylučuje spôsobilosť vykonávať zamestnanie alebo činnosť, pri ktorých by mohol byť ohrozený život alebo zdravie ľudí alebo spôsobená značná škoda na majetku. Obvinený správne pripomenul, že taký stav treba v každom prípade preukázať. Ak bolo zistené menšie množstvo alkoholu v krvi vodiča

ako 1 promile, musí byť urobený skutkový záver, že tiež išlo o zníženie schopností páchatel'a viesť motorové vozidlo v rozsahu predpokladanom ustanovením § 201 Tr. zák.

Pre naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 Tr. zák. v znení účinnom do 01. januára 2006 teda nepostačuje púhe zistenie, že obvinený viedol motorové vozidlo po požití a pod vplyvom alkoholických nápojov, lebo ako už bolo spomenuté uvedená skutková podstata vyžaduje, aby sa páchatel' nachádzal v stave vylučujúcom spôsobilosť vykonávať takú činnosť. Keďže sa v posudzovanom prípade nepodarilo preukázať, že obvinený Mgr. P. K. mal v čase dopravnej nehody v krvi najmenej 1 promile alkoholu, mohol krajský súd záver o naplnení znakov trestného činu podľa § 201 písm. d/ Tr. zák. oprieť len o skutkové zistenie, že schopnosť obvineného viesť motorové vozidlo v dôsledku požitia alkoholických nápojov bola znížená do tej miery, ako to predpokladá objektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu podľa § 201 Tr. zák.

Skutkové zistenie v tzv. skutkovej vete napadnutého rozsudku nekorešponduje s už spomenutým zákonným znakom trestného činu podľa § 201 Tr. zák., a preto dovolací súd dospel k záveru, že taký nesúlad medzi zistením skutkom a jeho právnym posúdením naplnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Pokiaľ obvinený naplnenie tohto dovolacieho dôvodu videl aj v tom, že z materiálneho hľadiska pre spoluzavinenie poškodenej, ktorá v rozpore s § 56 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z. z. v znení neskorších predpisov jazdila za tmy neosvetlená, nebol daný dôvod pre to, aby sa prihliadlo na okolnosť podmieňujúcu použitie prísnejšej trestnej sadzby podľa odseku 2, ustanovenia § 224 Tr. zák., najvyšší súd v tejto otázke nemohol v posudzovanej veci zaujať záväzný právny názor. Tento je totiž závislý od vyhodnotenia vykonaných dôkazov. Krajský súd v Nitre sa s eventúalnym spoluzavinením poškodenej ako so skutkovou okolnosťou v rámci hodnotenia dôkazov nevysporiadal, a preto by išlo o názor vyplývajúci z hodnotenia dôkazov dovolacím súdom, ktorému uvedená činnosť neprislúcha, nakoľko dovolací súd nie je treťou skutkovou inštanciou.

Uvedené však nič nemení na aktuálnosti obvineným citovanej judikatúry, že zistenie značnej miery spoluzavinenia poškodeného na dopravnej nehode môže viesť k záveru, že nie je splnená materiálna podmienka pre použitie vyššej trestnej sadzby napriek tomu, že obvinený formálne porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil vo výroku tohto rozsudku konštatované porušenie zákona v neprospech obvineného Mgr. P. K. a podľa § 386 ods. 2 Tr. por. jeho dovolaním napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre z 20. marca 2007, sp. zn. 3 To 72/2006 zrušil. Zároveň zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušený rozsudok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. uvedenému krajskému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol, no podľa § 388 ods. 2 Tr. por. nevyhovel návrhu obvineného, aby sa tak stalo v inom zložení senátu, pretože pre taký postup nebol zistený žiadny dôvod, pre ktorý by sa nemal niektorý sudca, resp. všetci členovia pôvodného senátu zúčastniť ďalšieho konania a rozhodovania. Takým dôvodom nemôže byť len to, že na podklade dovolania došlo k zrušeniu rozhodnutia odvolacieho súdu.

**P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.**

V Bratislave 27. novembra 2007

**JUDr. Peter K r a j č o v i č, v.r.**  
**predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:

